

An beiden Stellen vielleicht auch in der Bed. 3). — 2) erlangen, bekommen KATHÁS. 21, 133. — 3) Jmd hintergehen, anführen, foppen, zum Narren halten MBH. 2, 1365 (प्रलम्भते beide Ausgg., = अलम्भवते NILAK.). 3, 2612. 11, 122. BHÁG. P. 3, 17, 27. 29. 18, 13. 4, 7, 13. 10, 22, 21. 34, 13. 11, 1, 16. — Vgl. प्रलब्धव्य, प्रलम्भ fg. — caus. Jmd anführen, foppen, zum Narren halten BHÁG. P. 9, 3, 20. 10, 60, 49.

— विप्र 1) Jmd anführen, hintergehen, verhöhnen, zum Narren halten MBH. 5, 7431. ÇĀK. 70, 22. UTTARAR. 114, 15. fg. (155, 10). KATHÁS. 4, 61. 12, 190. 23, 203. 43, 273. 71, 170. BHÁG. P. 1, 18, 48. 4, 15, 24. 23, 62. 5, 10, 6. 8, 21, 34. MĀRK. P. 24, 27. DAÇAR. 2, 25. 4, 62. PRATĀPAR. 5, b, 6. SĀH. D. 112. 118. VET. in LA. (III) 20, 16. HIT. 92, 6. 120, 18. AK. 3, 1, 41. H. 442. HALĀJ. 2, 228. त्वयोदितं व्यक्तमविप्रलब्धम् ohne Trug BHÁG. P. 5, 10, 10. das Gesetz verhöhnen so v. a. ohne alle Rücksicht verletzen: स वै धर्मो विप्रलब्धः सभायां पापात्मभिः MBH. 3, 223. — 2) wiedererlangen, wiederbekommen MBH. 14, 1732 nach der Lesart der ed. Bomb., प्रविल^o ed. Calc.; die richtige Lesart wird प्रतिल^o sein. — Vgl. विप्रलम्भ. — caus. verhöhnen so v. a. rücksichtslos verletzen: आज्ञाम् einen Befehl BHÁG. P. 6, 3, 8.

— प्रति 1) wiedererlangen, wiederbekommen: भर्तारम् MBH. 3, 16809. HARIV. 9985. R. 3, 8, 25. 4, 23, 39. BHÁG. P. 4, 9, 51. MĀRK. P. 24, 43. चतूषि MBH. 1, 6827. 7882. R. 4, 61, 13. ब्राह्मण्यम् (so die neuere Ausg.) HARIV. 1019 (act.). दर्शनम् so v. a. wiedersehen MBH. 15, 939. संज्ञाम् 1, 6773. 6, 2835. 4574. 7, 4071. 8, 531. 14, 2013. R. 2, 39, 9 (38, 9 GORR.). R. GORR. 2, 9, 37. 35, 2. 58, 1. 5, 30, 15. MĀLAV. 68, 19. चेतनाम् MBH. 3, 712. R. 6, 8, 7. प्रतिलब्धेन्द्रियप्राण BHÁG. P. 10, 16, 55. प्रतिलब्धवाच् 6, 16, 33. प्रतिलब्धज्ञयश्चो 8, 17, 13. — 2) erlangen, bekommen, theilhaftig werden: पत्नीम् BHÁG. P. 3, 13, 2. वरं श्रेष्ठम् MBH. 12, 4180. SADDH. P. 4, 7, a. b. 26, a. BHÁG. P. 3, 31, 39. कामम् 8, 21. 5, 13, 12. मनोरथम् 14, 36. बोधम् 3, 3, 45. क्षौरौ भगवति प्रतिलब्धभावः 28, 34. 16, 7. मानम् so v. a. stolz werden 2, 14. 5, 13, 10. pass. zu Theil werden, sich darbieten: रन्धम् ÇĀĀK. zu BRH. ĀR. UP. S. 84. — 3) seinen Theil bekommen so v. a. bestraft werden MBH. 1, 3490. — 4) erfahren: इन्द्रात्प्रवृत्तिम् R. 3, 63, 29. प्रतिलभ्य च धर्मात्मा शिष्यं धर्मपरायणाम् nachdem er in Erfahrung gebracht hatte, dass MBH. 13, 2341. — 5) erwarten, abwarten: प्रतिलभ्यतां शरत् R. 4, 26, 25. — Vgl. प्रतिलभ्य fg.

— वि 1) auseinandernehmen KĀTJ. ÇR. 10, 8, 5. wegziehen (den Dünger aus dem Stalle) KRṢHIS. 7, 26. — 2) verleihen, verschaffen: पौरपुरन्धीणां विलब्धनयनोत्सवः KATHÁS. 53, 100. — 3) abtreten, überlassen: विलब्ध इव चक्राह्विस्तस्य तीर्थानीं शैस्तदा । — करुणाक्रन्दितधनिः KATHÁS. 87, 19. अक्रमत्र प्रभुर्युयं करदाश्च कुटुम्बिनः । विक्रमादित्पदेवेन विलब्ध्याः शासनेन मे ॥ 124, 77. माण्डलानि विलभ्यन्ते यैः RĀGA-TAR. 3, 243. 5, 265. इति ज्ञावा स्वामिभोगादिकं प्रकीष्यथ विलप्स्यथ च so v. a. einhändigen (levy HALL) Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 548, 10. — Vgl. विलम्भ. — caus. Jmd Etwas zu Theil werden lassen, mit dopp. acc. KATHÁS. 121, 167. — desid. auseinandernehmen —, vertheilen wollen ÇĀT. BR. 2, 6, 2, 16. 4, 4, 2, 9.

— प्रवि wiedererlangen, wiederbekommen MBH. 14, 1732. विप्रल^o ed. Bomb.; die richtige Lesart wird प्रतिल^o sein.

— सम् 1) sich gegenseitig fassen TBa. 1, 7, 1, 6. — 2) erlangen, bekommen, theilhaftig werden: मातुलुङ्गं कुत इदं संलब्धं भवताम् KATHÁS. 53, 40. यया (भक्त्या) संलभ्यते रतिः BHÁG. P. 7, 7, 33. — desid. s. संलिप्सु. लभ् m. nom. act. von लभ् in ईषद्यम् (s. u. ईषत्) und डर्लभ. — Vgl. लम्भ. लभन (von लभ्) n. 1) das Finden, Antreffen, Habhaftwerden: आत्म^o BHÁG. P. 10, 60, 57. — 2) Empfängniß: स्रमायां लभनस्य को ऽर्थः im Comm. zu ĠAIM. 1, 3, 31. BALLANTYNE übersetzt: what is the meaning of this about intercourse on days of fasting?, oder nach einer anderen Lesart (offenbar उमायां लभनस्य) what is the meaning of garlic as regards the goddess Umā? — Statt मृत्तिकालभनात् MBH. 3, 8223, wo man übrigens eher आलभन vermuthen würde, liest die ed. Bomb. मृत्युकालभयात्. — Vgl. लम्भन.

लभसं UṆĀDIS. 3, 117. m. = वाजिलब्धन Pferdesessel UḠĀVAL. = धन Reichthum und पाचक Bittsteller Comm. zu UṆ. 3, 116.

लभ्य (von लभ्) adj. P. 3, 1, 98, Sch. 1) zu finden, anzutreffen: वक्ता चास्य वादगन्धो न लभ्यः KATHOP. 1, 22. नक्षत्रेण च्छन्दो ऽर्तिः श्लुलभ्यः PAT. zu P. 7, 4, 77. मृणालसूत्रात्तरमव्यलभ्यम् KUMĀRAS. 1, 40. — 2) wer oder was in Jmdes Besitz gelangen kann oder soll, erreichbar, erlangbar, erhaltbar; = लब्धव्य H. an. 2, 381. MED. j. 52. नास्मि लभ्या विरटेन न चान्येन कदा च न MBH. 4, 273. 3, 16186. मयि प्रीति तु पद्धर्म्यं नालभ्यं विद्यते तव 15508. 5, 1685. 13, 28. P. 5, 1, 93. MĀĀH. 178, 3. RAGH. 1, 3, 4, 88. KUMĀRAS. 5, 18. Spr. 1286. 1930. 2364. 2460. 2618. 2988. 3014. 3606. 3844. 4531. KATHÁS. 35, 19. BHÁG. P. 3, 9, 12. 7, 6, 25. MĀRK. P. 72, 21. PAÑĀT. ed. OFR. 3, 15. HIT. 25, 18. — 3) zu fassen, zu erkennen, zu verstehen, verständlich: सत्येन लभ्यस्तपसा ह्येष आत्मा सम्पद् ज्ञानेन ब्रह्मचर्येण नित्यम् MUNP. UP. 3, 1, 5, 2, 3 (= KATHOP. 2, 23). पुरुषः स परः पार्थ भक्त्या लभ्यस्त्वनन्यया BHAG. 8, 22. BHÁG. P. 4, 24, 54. PAÑĀKAR. 4, 8, 37. गङ्गाते देवेषु इति प्रतिपादनादलभ्यस्य शीतलपावनवातिशयस्य SĀH. D. 11, 8. ÇĀĀK. zu BRH. ĀR. UP. S. 111. KUSUM. 57, 10. Verz. d. Oxf. H. 162, a, N. 1. Schol. zu NAIŠH. 22, 55. — 4) entsprechend, angemessen, passend AK. 2, 8, 1, 24. TRIK. 3, 3, 320. H. 743. H. an. MED. RAGH. 10, 42. KUMĀRAS. 5, 43. आबलनलभ्ये त्रयिपिकागृहे KATHÁS. 12, 84. स्ववृत्तिलभ्यानां दीनाराणाम् 78, 16. RĀGA-TAR. 1, 284. mit einem infin. : ल्लातः शत्रुर्न कौत्सेय लभ्यः पीडयितुं रणे so v. a. darf nicht MBH. 2, 921; vgl. u. लभ् 3). — 5) mit der Bed. des caus. auszustatten —, zu versehen mit: (पुत्राः) वृत्त्या (भृत्या ed. Bomb.) लभ्याः MBH. 13, 5081.

लम् (= älterem रम्) sich ergötzen (geschlechtlich): निगृहीतेन्द्रियो भूवा नाप्सरोभिर्ललाम् (= रराम NILAK.) HARIV. 12072.

लम्क UṆĀDIS. 2, 33. m. 1) = तीर्थशोधक UḠĀVAL.; vgl. रमक. — 2) m. N. pr. eines Mannes gaṇa उपकादि zu P. 2, 4, 69 und gaṇa नडादि zu 4, 1, 99. उपकाः seine Nachkommen gaṇa उपकादि; उपकलमकाः die Nachkommen Upaka's und Lamaka's gaṇa तिककितवादि zu P. 2, 4, 68. — Vgl. लामकायन.

लम्भ m. pl. Bez. einer best. Klasse von Menschen RĀGA-TAR. 8, 1105.

लम्पक m. pl. N. einer Secte bei den Ġaina WILSON, Sel. Works I, 341.

लम्पट adj. (f. स्रा) gierig, lüstern H. Ç. 102. HALĀJ. 2, 198. JĀDAVA bei MALLIN. zu ÇIÇ. 4, 6. HĀR. 192 (लम्पट nach den Corrigg.). Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 548, 8. BHÁG. P. 5, 2, 14. 7, 15, 40. 12, 3, 21.